

om Genopførelse af Christiansborg Slot. Her skal blot nævnes, at man maa anse det for meget uheldigt, at Sagen foreligger til Afgørelse i en saa ufærdig Skikkelse, som Tilfældet er.“

Jeg ser paa Sagen ganske paa samme Maade som den nævnte ærede Folketingsmand og kan derfor ikke stemme for Forslaget.

Carstensen: Det ærede Medlem for 6te Kreds (Hey) udtalte, at baade mine Meningsfæller og jeg stemte for Beslutningen af Frygt for Følgerne. Ja, det gøre vi, nemlig af Frygt for at se Ruinen længere end højst nødvendig ligge og skamskænde vor By. Men naar det ærede Medlem dertil føjede, at der ingen Grund er til Frygt, da man kunde sørge for Garantier, saa spørger jeg det ærede Medlem: Hvor vil han finde Garantier, naar Folketinget og Halvdelen af Landstinget skulle nyvælges? Det blev altsaa en ny Rigsdag, der skulde afgøre Spørgsmaalet, og med Hensyn til den kunne vi ikke stille bindende Garantier.

Der er et Hovedmoment i hele denne Sag, som jeg ikke kom ind paa, da jeg talte forleden, nemlig, om det er saa let, som mange synes at tro, at forandre Grundlaget. Efter min Mening er det en vanskelig Sag. Ganske vist kan enhver Rigsdag ved Lov forandre, hvad en tidligere Rigsdag ved Lov har besluttet og faaet Hans Majestæt Kongens Underskrift paa. Men den Lov, hvorved det nuværende Grundlag vedtoges, har en egen Karakter, det ved det ærede Medlem lige saa godt som jeg. Forslaget blev indbragt paa Frederik den Syvendes Fødselsdag og blev underskrevet af vor nys afdøde Majestæt paa hans 40-Aars Jubilæumsdag. Den Slags Udpegninger i et Lovforslag kan man ikke gøre som en Høflighedsdemonstration, som en Loyaltetserklæring, nej, der ligger et Ord bagved. Juridisk set er jeg overbevist om, at man kan forandre denne Lov, men om man varetager den Værdighed, der tales saa meget om her i Tinget, ved at fravige en saadan Lov, det er jeg i høj Grad i Tvivl om. — Altsaa Frygten stammer ikke blot fra, at man ingen Garantier har, men ogsaa derfra, at jeg tror, at Rigsdagen, naar den

fik summet sig og anstillet nøjere Overvejelser med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Loven af 15. November 1903 er fremkommen, vil huske paa sin Værdighed og sige: Den tør vi ikke forandre.

Madsen-Mygdal: Jeg skal ikke nægte, at jeg er noget forundret over, at der i Dag er blevet ikke saa lidt Forhandling om den foreliggende Sag, saa meget mere som der jo ikke kan siges noget nyt om den efter den udførlige 1ste Behandling. Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey), som gav Anledning til denne Debat, har jo heller ikke sagt noget nyt. Der er kun den Forandring for hans Vedkommende, at medens han forrige Gang talte i et usædvanlig skarpt Sprog, et Sprog, som man heldigvis meget sjældent eller aldrig hører Mage til i denne Sal, talte han i Dag noget mere moderat og brugte ikke saa stærke Vendinger, som han brugte sidst.

Der forekom dog een Ting i hans Foredrag, som var ny. Han talte nemlig om, at det var det mest værdige, at der blev sørget ikke blot for en Rigsdagsbygning, men ogsaa for en Kongebolig. Jeg troede ikke, der paa ny kunde rejses Spørgsmaal om en Kongebolig. Jeg troede, dette Spørgsmaal var afgjort ved Loven af 15. November 1903, som udtrykkelig efter enstemmig Vedtagelse, tror jeg, her i Tinget fastsætter Repræsentationslokaler for Kongen og Bolig for Rigsdagen o. s. v. Det Spørgsmaal er altsaa noget nyt. Men det tror jeg ogsaa, vi kunne lade fuldstændig ude af Betragtning.

Naar det ærede Medlem atter i Dag taler om den Hensynsløshed — ja, det var ikke det Udtryk, han brugte i Dag, men han talte i alt Fald om den Mangel paa Hensyntagen til Landstinget, der var vist i denne Sag —, saa kan jeg slet ikke forstaa det ærede Medlems Betragtning. Det Forslag til Beslutning, jeg her holder i min Haand, har ligget paa Tingets Bord siden den 6. November 1905, altsaa i flere Maaneder, og Planerne have hængt her i Rigsdagen hele Vinteren igennem. Det har altsaa ikke sin Rigtighed, naar det ærede Medlem siger, at vi staa aldeles uforberedte. Vi kende Planerne, vi kende, hvad der er foregaaet i Slotskommissionen,